

A boszorkányok gyűlése

Restén lakodalom vót. Meg vót híva az egész falu. Utófarsangkor vót a lakodalom. Két kacki menyecske vót. Azok is mentek oda. Igen nagy barátnék vótak, mindég együtt vótak. Mikor osztan bementek a lakodalmas házba, hát mán ottan nem jutott nekik az első asztalnál hely. Csak hátul a sarokba', az ajtó megett vót hely. Leűtették a két menyecskét. Azok összenéztek. Erre oszt otthatták a helyüket, kimentek az udvarra. Ott egy legény épen botorkált. Rácsapta az egyik menyecske a kantárt, mingyá' lóvá változott a legény. Ráült a két menyecske, mennyergelte jól. Mingyár' elmentek a vincelléri hegyre. Ott vót a boszorkányoknak éppen gyűlés. Ők is bementek a gyűlésre. Mikor vége vót a gyűlésnek, teleszedték a kelebjuket zöldborsóval, oszt hazagyűttek a lovukon. Levették róla a kantárt, hát mingyá' visszaváltozott a legény. A két menyecske bement a lakodalmas házba, belenyűttak a kelebjukbe, oszt teleszűrták az első asztalnál a népeket zöldborsóval. Utófarsangkor! A népek meg csak vicsűtoztak, hogy: mi ez, mi ez? Ők meg csak nevettek. Már attak nekik helyet az első asztalnál, mer' féltek a tudományuktúl.